

Právny odbor: Civilné právo

Predmet sporu: zaplataenie 20.000, -- Sk s prísl.

11C/88/2006

1Co/53/2007

8705210726

R o z s u d o k

Okresný súd Poprad samosudkyňou JUDr. Máriou Kubusovou v právnej veci navrhovateľa: L. J., S. N. V., B. č. XX, . zast. JUDr. M. T., advokátom, AK S. N. V., S. č. XX, . proti odporcovi: G., s.r.o., P. - S. P. T., P. A., I.: XX. XXX. XXX, . zast. JUDr. J. M., advokátkou, AK P., D. č. X, . v konaní o zaplataenie 20.000, -Sk a prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu v Poprade č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX. z titulu trov štátu sumu 308, -Sk, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi trovy právneho zastúpenia v sume 8.498, -Sk, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal dňa 03.10.2005 na tunajší súd návrh na začatie konania o zaplataenie istiny vo výške 20.000, -Sk s príslušenstvom. Predmetný návrh odôvodnil tým, že vykonáva činnosť fotografa so zameraním na Slovenský raj. Jeho fotografie boli vydané v desiatkach publikácií s týmto zameraním, pričom je aj autorom dvoch fotografií z Dobšinskej ľadovej jaskyne. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca vydal a predáva pohľadnice a skladačku - leporelo, pre ktoré boli použité fotografie, ktorých autorom je on. Jedná sa o šesť použití fotografií, ku ktorým má navrhovateľ autorské práva. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že dal súhlas pri osobnom stretnutí na jedno použitie fotografie do jednej pohľadnice za úhradu 500, -sk. Náhodne pri návšteve Dobšinskej ľadovej jaskyne zistil, že odporca vydal dve fotografie, pričom ich použil šesť krát, čo je v rozpore s dohodou medzi nimi. Odporca tak porušil jeho autorské práva a okrem toho ani neuhradil odmenu za použitie fotografií.

Predmetný návrh navrhovateľ ďalej odôvodnil tým, že listom zo dňa 09.06.2005 vyzval odporcu na zaplataenie sumy 5.000, -Sk do 30.06.2005, na ktorý list odporca nereagoval. Následne prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal odporcovi opakovanú výzvu zo dňa 04.08.2005, v ktorej upozornil odporcu na porušovanie autorských práv, zakázal mu ďalšiu výrobu a predaj sporných výrobkov až do doby uzavretia dohody medzi nimi a žiadal o zaplataenie sumy 20.000, -Sk za 4 použitia fotografií. Na výzvu odporca reagoval listom zo dňa 12.09.2005, kde odmieta porušenie autorských práv s tým, že za použitie diela poskytol navrhovateľovi náhradu vo výške 1.000, -Sk, ktorá mu bola vyplatená majiteľom obchodnej spoločnosti.

Vydaním fotografického diela, ktorým autorská farebná fotografie nesporne je, bez súhlasu autora došlo k porušeniu autorského práva. Navrhovateľ v návrhu ďalej uviedol, že odporcovi nikdy nedal súhlas, ktorý by ho oprávňoval vyrábať a predávať sporné výrobky a neexistuje žiadny doklad o prevzatí peňazí a ani svedok, nakoľko odporca mu honorár okrem sumy 500, -Sk nikdy neposkytol. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na ust. § 17 ods. 1 písm. e) Zákona č. 383/1997 Z. z. a § 18 ods. 2 písm. b), v zmysle ktorých má autor právo rozhodnúť o zverejnení diela a udeľovať súhlas na každé použitie diela, najmä na verejné rozširovanie originálu diela alebo jeho rozmnoženie predajom alebo inou formou prevodu vlastníckeho práva.

Navrhovateľ ďalej poukázala na ust. § 26 ods. 1 písm. b) a ods. 2, v zmysle ktorých má autor právo domáhať sa zákazu neoprávneného zásahu do svojho práva a podľa písm. e) poskytnutia primeraného zadosťučinenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu v peniazoch a nárok na náhradu škody a na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Okresný súd Poprad v zmysle návrhu navrhovateľa vydal dňa 29.03.2006 platobný rozkaz pod č. k.

11Ro/322/2005, proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote odpor s odôvodnením.

V uvedenom odpore odporca uviedol, že nárok navrhovateľa neuznáva ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Žiadnym spôsobom neporušil osobnosť práva navrhovateľa ako autora a neporušili ani ustanovenie autorského zákona č. 618/2003 Z. z. vo vzťahu k nemu ako autorovi diela.

V tejto súvislosti odporca uviedol, že navrhovateľ pred zverejnením svojho diela dal k tomuto zverejneniu výslovný ústny súhlas. Tento výslovný súhlas dal ústne v obchodnej spoločnosti H. Q. s.r.o. K. spolumajiteľovi firmy odporcu pánovi J. I.. Na tomto mieste došlo i okamžite k vyplateniu sumy 1.000, -Sk za použitie diela a to za každý záber 500, -Sk išlo o dva fotografické zábery. Svedkom ústnej dohody i výslovného ústneho súhlasu je M. M., zamestnanec predmetnej obchodnej spoločnosti.

V uvedenom odpore odporca ďalej uviedol, že neuznáva ani výšku príslušenstva, ktorého sa navrhovateľ domáha, nakoľko táto nekorešponduje s ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ aj na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na podanom návrhu pričom uviedol, že vec sa udiala v propagačnej agentúre H. Q. s.r.o. K., ktorá má grafické štúdio. On prišiel do grafického štúdia, nakoľko vydával knihu Slovenský raj. Pani M. mu ju graficky spracovala. Zhodou okolností prišiel v ten čas aj pán J. I. a povedal mu, že sa nemôže dostať do Dobšinskej ľadovej jaskyne, lebo je vysoké vstupné za fotografovanie a potrebuje jeden záber na jedno použitie na letáček. On ako vyučený fotograf, člen horskej služby, má všetky jaskyne sfotografované a to aj Dobšinskú ľadovú jaskyňu. Tak mu povedal, že jeden záber si môže vybrať od pani M. a že mu pán I. za neho zaplatil 500, -sk. Uvedenú sumu mu pána J. I. dal za prítomnosti pani M., ona to však nevidela, lebo bola chrbtom. Po čase sa v Slovenskom raji dozvedel, že pán J. I. vydal dve pohľadnice a jedno leporelo, pričom predáva vo veľkom. Podľa jeho názoru jedno leporelo stálo cca 10, -Sk (cena pána Ivana), pričom on ho kúpil za 18, -Sk a pohľadnice kupoval za 6, -Sk.

Na otázku súdu, či si navrhovateľ myslí, že pán I. poskytol tieto zábery firme G. s.r.o navrhovateľ uviedol že áno, nakoľko vedúci firmy je synom pána I.. Na jeden obrázok dal pánovi I. súhlas, avšak je tu 7 záberov opakovaných. Sumu 20.000, -Sk považuje za adekvátnu s poukazom na to, že ide o umelecké dielo, je to robené na diapozitívny materiál, technika na spracovanie je veľmi drahá, pričom spoločnosti, ktoré s nimi pracujú im dávajú za diapozitív 5.000, -Sk. Pani M. povedal, že jej dáva súhlas na jeden záber, aby si ho pán I. vybral. Následne na to zistil, že použili až dva zábery, pričom sa jedná o opakované zábery, na leporelo už vôbec súhlas nedal. Pánovi I. dal súhlas na použitie jedného diapozitívny na jeden krát.

Na otázku či navrhovateľ vyjadril svoj nesúhlas so sumou 500, -Sk od pána I., že tá náhrada majetkového práva má vyššiu hodnotu a chce viac navrhovateľ uviedol že nežiadal, boli priateľmi.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že navrhovateľ vykonáva činnosť fotografovanie. V rámci tejto činnosti nafotil a publikoval fotografie z Dobšinskej ľadovej jaskyne. Odporca bez toho, aby mal súhlas od autora použil 7 krát uvedené fotografie, z toho v jednom prípade navrhovateľ dal odproci súhlas. Jedná sa celkovo o 6 protiprávných použitíí fotografií navrhovateľa. Nesporne došlo k porušeniu autorských práv navrhovateľa, navrhovateľ tak bol nútený uplatniť svoj návrh súdnou cestou s tým, že si vyčíslil svoj nárok za porušenie autorského práva na sumu 20.000, -Sk.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ je autorom fotografií, ktorých autorské práva sú predmetom tohto konania. Podľa autorského zákona má vydávateľ pred rozšírením uzavrieť písomnú zmluvu na vydanie autorského diela a až potom môže takúto fotografiu rozširovať. Právny zástupca navrhovateľa ďalej uviedol, že dôkazné bremeno na to, že odporca mal súhlas na rozširovanie fotografií je na strane odporcu. Autorský zákon výslovne upravuje v ust. § 16 ods. 2 písm. e), že na verejné rozširovanie diela je nutný súhlas autora. Auto dal súhlas na jedno použitie jednej fotografie. Šesť krát boli fotografie navrhovateľa použité neoprávnene. Navrhovateľ sa rozhodol neuplatňovať si náhradu škody, ale svoj nárok si uplatnil v zmysle ust. § 44 - primerané zadostučinenie v peňažnej sume. Sumu 20.000, -Sk považuje za primeranú aj z toho dôvodu, že obvyklá cena za použitie fotografií je 3.000, -sk, za šesť použitíí fotografií by zodpovedala takáto cena. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, nakoľko autorské práva navrhovateľa boli porušené, porušil ich odporca, má navrhovateľ nárok na primerané zadostučinenie. Uplatnili si trovy konania.

Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že k odberu pohľadníc a skladačiek dochádza na

základe dopytu, na základe objednávky prípadne na základe telefonického dopytu (na pohľadniciach sa uvádza telefónne - kontaktné číslo).

Právna zástupkyňa odporcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že s návrhom na začatie konania nesúhlasia a žiadajú ho v celom rozsahu zamietnuť. Tvrdia, že nezasiahli do autorských práv navrhovateľa, lebo tento sa vo firme H. Q. s.r.o. K. ústne dohodol s odporcom na použitie dvoch záberov z Dobšinskej ľadovej jaskyne, pričom neuviedol koľko krát sa tieto zábery môžu použiť. Sám si ohodnotil cenu týchto záberov a tu sumou 500, -Sk, za čo mu odporca na mieste vyplatil sumu 1.000, -Sk. To, že medzi účastníkmi došlo k dohode potvrdili aj svedkovia a to M. M. riaditeľ G. Š. Ing. M. K..

Právna zástupkyňa odporcu ďalej uviedla, že autorský zákon nevyžaduje obligátorne písomnú zmluvu na použitie diela autora a ak by súd bol toho názoru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, poukazujú pri poskytnutí primeraného zadosťučinenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu v peniazoch autorovi na závažnosť ujmy a okolností za akých k zásahu do práv autora došlo. Navrhovateľ ako autor svoje fotografické diela uložil do databázy grafického štúdia H. Q. s.r.o. K.. Z výpovede svedka Ing. M. K. na pojednávaní vyplynulo, že v skutočnosti tieto diapozitívy uchovávali a bez súhlasu autora nemôžu použiť obrázky. Ak by dohoda medzi účastníkmi ohľadne použitia fotografického diela na rozmnožovanie nebola, alebo grafické štúdio by malo pochybnosť o tom, že autor dal súhlas na rozmnožovanie diela, bolo povinné toto grafické štúdio si túto skutočnosť zistiť, či neporuší autorský zákon a nezasiahne do práv autora. Právna zástupkyňa ďalej poukázala na to, za akých okolností došlo k zásahu do autorských práv autora, nakoľko keby grafické štúdio tento obrázok v podstate z databázy nebolo vybralo a dalo do filmu, ktorý sa pripravoval, tak by v podstate k súdnemu sporu nedošlo.

Pokiaľ ide o poskytnutie primeraného zadosťučinenia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorého sa navrhovateľ domáha, právna zástupkyňa poukázala na to, že ak si sám autor ocenil svoj fotografický záber sumou 500, -Sk sú toho názoru, že táto suma by mala byť relevantná, nakoľko takúto cenu si určil sám autor a určenie ceny diela je jeho výslovným právom. Vzhľadom na okolnosti za akých k zásahu došlo, sú toho názoru, že odporca by nemal byť zaviazaný na nejaké plnenie. Uplatnili si trovy konania.

Svedok J. I. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 29. septembra 2006 uviedol, že pripravoval veci na objednávku. Pri počítači sedela pani M., ktorá robí grafiku pri počítači. K tomu všetkému (v zmysle objednávky) im chýbali da zábery z Dobšinskej ľadovej jaskyne. Túto jaskyňu už nebolo možné vyfotiť a nakoľko nemal odtiaľ dostačujúce alebo kvalitné snímky, poprosil o ne navrhovateľa. Jaskyňa sa otvára až 15. mája a dňa 30. septembra sa zatvára. V tom čase nebola iná možnosť, len snímky kúpiť. Pripravovali ostatné zábery, keď sa v tom objavil navrhovateľ. Boli kamarátmi. V tejto súvislosti navrhovateľovi oznámil, že potrebuje dva zábery a on mu na to odpovedal, že aký je problém? Na otázku, koľko chce za záber sa ho navrhovateľ opýtal, či mu dá 500, -Sk. Svedok ďalej uviedol, že vytiahol peňažku a za dva zábery mu dal 1.000, -Sk. Svedkom toho bola pani M., ktorá sedela pri ňom a ktorá to videla. Sedelo tam ešte 13 žien, ktoré tam pracujú. Debatovali ako kamaráti, či sa nešuška. Nehovorilo sa koľko krát bude vydávať a čo bude vydávať. Navrhovateľa to nezaujímalo. Vyhotovali tak 1000 kusov z leporela a 1000 kusov z pohľadníc. Navrhovateľ si zobral 1.000, -Sk, žiadne papiere nevypisovali. V tejto súvislosti svedok ďalej uviedol, že pohľadnica bola vyhotovená v roku 2003, pričom dva roky bolo ticho. Uvedená skutočnosť sa odohrala cca 14 dní predtým, ako boli pohľadnice vyhotovené.

Po dvoch rokoch bol na liečení v P., pričom mu volal navrhovateľ a oznámil mu, ako sa opovážil už druhýkrát vyrobiť dotlačok týchto výrobkov. V tejto súvislosti svedok uviedol, že nikdy v živote nič duplicitne nevyhotovoval. Podľa predpisu mu mal navrhovateľ predať diapozitív a nie výtlačok z počítača. Ale vzhľadom na to, že boli priateľmi, diapozitív nepožadoval.

Svedkyňa M. M. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 09.11.2006 uviedla, že je zamestnaná ako grafik v spoločnosti H. Q. s.r.o., pričom pozná pána I. aj pána J.. Vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že sedela za počítačom. Vtedy sa navrhovateľ s pánom I. dohadovali. Bolo jej povedané, že sa dohodli na použití týchto obrázkov a že ich môžem použiť. Z jej strany ako grafika to bolo všetko. Obrázky mala v počítači.

Svedkyňa ďalej uviedla, že videla, že sa na niečom dohadovali, pričom bola tam aj nejaká platba.

Videla ako odporca dával nejaké peniaze, ale nevie o akú sumu išlo. Na akých konkrétnych veciach sa dohodli, nevie uviesť. Uvedené obrázky mala v počítači. Pán I. jej ukázal, ktoré má použiť. Ona pripravuje len grafiku, tlač si už zabezpečí zákazník sám. Na otázku či použitie obrázkov potvrdil pán I. alebo aj navrhovateľ uviedla, že nakoľko boli priateľmi, nemala dôvod neveriť pánovi I.. Oni sa rozprávali o všetkom, nebolo to len na báze obchodnej. Po nahliadnutí do príloh pohľadníc a leporela svedkyňa potvrdila použitie záberov z Dobšinskej ľadovej jaskyne, pričom jednalo sa o zábery, o ktorých hovoril odporca. Ďalej uviedla, že len premietla graficku z diapozitívu pána J. do grafiky pána I., pričom nič neodovzdávala.

Svedok Ing. M. K. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 08.12.2006 uviedol, že vydávanie knihy prebieha nasledovne: Najskôr sa naskenujú obrázky, pričom k nim autor knižku prinesie tzv. zrkadlo - to znamená, ako tá kniha bude vyzerať (nakreslená napríklad ceruzkou) - a nakoniec prinesie ešte texty na diskete a tie texty sa natiahnu do počítača. Potom nasleduje tzv. kontúra (či sedia obrázky farebne..).

Navrhovateľ pri vydávaní knihy ich priniesol v obálke, kde na každej obálke bol názov, alebo číslo strany, kde to bude. Doniesol diapozitívy. Uvedené diapozitívy sa naskenovali a potom so skenere idú do počítača. Následne príde autor knižky, spraví farebné korekcie. Nepoužitú obrázky sa nevyhadzujú, nakoľko sa častým používaním diapozitívy ničia.

Na otázku, či im autor dáva súhlas na to, aby obrázky uchovávali v počítači svedok uviedol, že autor je rád že ich uchovávajú, pričom bez súhlasu autora obrázky nemôžu použiť.

V čase rozhovoru medzi navrhovateľom a pánom I. bol vo vzdialenosti cca 3 metre od nich. V tom čase oni dvaja boli kamaráti. Videl, že sa dohadovali o použití nejakého obrázku, počul, že sa jedná o záber z Dobšinskej ľadovej jaskyne. O počte záberov nepočul.

Keď ku nim zákazník príde, dáva pokyn, aby z jeho databázy - adresáta sa použili obrázky t.j. naskenované diapozitívy, čo značne uľahčuje prácu. Keď chce zákazník nový záber, tak v obálke prinesie nový diapozitív. Konečným produktom je film, za ktorý zákazník zaplatí.

Na otázku, či sa dá film, kde sú pohľadnice, reporelo, konkrétna snímka použiť svedok uviedol, že z tohto filmu sa použiť nedá. Dá sa napríklad vystrihnúť celá pohľadnica a montážnik v tlačiarne tú celú pohľadnicu dokáže namontovať na papier. Tá jednotlivá snímka sa použiť nedá. Dá sa použiť len v takom prípade, keby pohľadnica bola celá snímka, ale tam už je poznať rozdiel v kvalite.

Svedok ďalej uviedol, že videl, keď sa dohadovali pán J. s pánom I., že pán I. vytiahol peňaženku, preto mohol predpokladať, že mu dal peniaze. Každý autor, ktorý chodí ku nim do firmy má vlastný chlievik - vlastný priečinok v počítači, kde má svoje zábery a to všetky, ktoré sa naskenujú rep. ktoré chce naskenovať. Autor musí na použitie databázy povedať toto môžeš použiť.

Na otázku, či požadujú písomnú formu - písomný súhlas na použitie záberov autorov svedok uviedol, že je to vecou oboch autorov. Keď počuje, že súhlasia, že sa nebijú, tak to stačí. Čo sa týka počtu záberov a ich použitia, je to prísne strážené. Pri súčasných možnostiach digitálnej techniky môžu povedať že sa jedná o dve rozdielne práce. Na druhej strane, keď sú u nich vo firme obidvaja autori, keď počul, že sa dohodli na použití záberov, tak vedel, že záber použiť môžu. Keby tam bol iba pán I., tak to by sa v živote stať nemalo. Iba tak že by svedok zavolať navrhovateľovi, ktorý by mu musel dať výslovný súhlas na ich použitie.

Na otázku súdu, či ho navrhovateľ oslovil v súvislosti s neoprávneným použitím záberov bez jeho súhlasu svedok uviedol, že nie. Naopak autorské povedomie na Slovensku je také, že keď si kúpi danú knižku od daného autora, že s tým kupuje aj zábery na použitie čo podľa autorského zákona nie je pravda, oni proti tomu tvrdo zasahujú. Keby bol zistil, že odporca chce použiť zábery bez súhlasu navrhovateľa, ihneď by zasiahol. Nakoľko obidvoch pozná, tak by povedal pánovi I., nech zavolať pánovi J.. Keď mu pán J. do telefónu povie, že môže, tak zábery použije. Keď mu povie že nemôže, tak záber nikdy nepoužije. S rozvojom digitálnej fotografie to nabere silnejší ráz.

Na otázku, či sa diapozitív vybral po dohode a odovzdal odporcovi svedok uviedol, že dávajú len obrázky na ktorom sa dohodli. Vybrali z databázy navrhovateľa a dali ho do databázy odporcu - do jeho dokumentu, ktorý sa vtedy tlačil. Záber z dokumentu dajú na film, ktorý odovzdajú obejdávateľovi a tým skončili. V prípade, ak by odporca prišiel a chcel opätovne použiť dva zábery navrhovateľa, uvedenú skutočnosť by si musel zisťovať, či bol daný súhlas na opakované použitie. Autorské práva neskúmajú. Keď autor prinesie diapozitív, len predpokladajú, že sú jeho. On si zodpovedá za autorské práva, oni sú len vykonávateľmi. Ich firma má charakter výrobcu litografie - t.j. výrobcu grafiky pre tlač a to môžu byť od vizitiek až po najnáročnejšie publikácie.

Vykonaným dokazovaním, vypočutím účastníkov konania, svedkov a to J. I. (na čl. 437-38 spisu) M. M. (na čl. 42-44 spisu) Ing. M. K. (na čl. 50-53 spisu) , oboznámením sa s listinnými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi a to návrhom na začatie konania, stanoviskom zo dňa 12.09.2005, listom navrhovateľa - porušovanie autorských práv zo dňa 04.08.2005, listom navrhovateľa zo dňa 09.06.2005, prílohou (pohľadnicami s použitím záberov D. ľadovej jaskyne a leporelom), odporom odporcu zo dňa 20.04.2006, vyjadrením sa navrhovateľa k odporu zo dňa 28.06.2006 súd zistil nasledovný skutkový stav:

Podľa ust. § 7 ods. 1 písm. g) Zákona č. 618/2003, ktorý nadobudol účinnosť odo dňa 01.01.2004 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, predmetom autorského práva je literárne a iné umelecké dielo a vedecké dielo, ktoré je výsledkom vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora, najmä fotografické dielo.

Podľa ust. § 15 ods. Zákona č. 618/2003 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, autorské právo na dielo vzniká okamihom, keď je dielo vyjadrené v podobe vnímateľnej zmyslami bez ohľadu na jeho podobu, obsah, kvalitu, účel alebo formu jeho vyjadrenia.

Podľa ust. § 15 ods. 2 Zákona č. 618/2003 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom, autorské právo sa vzťahuje na dokončené dielo, na jeho jednotlivé vývojové fázy a časti vrátane názvu diela a mien postáv, ak spĺňajú pojmové znaky diela a sú ako predmety autorského práva v ňom obsiahnuté.

Podľa ust. § 56 ods. 1 Zákona č. 618/2003, autor, do ktorého práva bolo neoprávnene zasiahnuté alebo ktorého právu hrozí neoprávnený zásah, môže sa domáhať najmä

- písm. b) zákazu ohrozenia svojho práva vrátane zákazu hroziaceho opakovania alebo zákazu neoprávneného zásahu do svojho práva vrátane zákazu zásahu podľa § 59 a 60
- písm. e) poskytnutia primeraného zadosťučinenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu, najmä
  1. ospravedlnením
  2. náhradou nejmajetkovej ujmy v peniazoch, ak by sa priznanie iného zadosťučinenia neukázalo postačujúce; výšku peňažného zadosťučinenia určí súd, ktorý prihliadne predvošetkým na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za akých k zásahu do práva došlo; tým, nie je vylúčená dohoda o urovnaní

V danom prípade súd nemal preukázané, že by zo strany odporcu došlo k porušeniu autorských práv navrhovateľa.

Z výpovedí svedkov ako aj samotných účastníkov konania súd mal preukázané, že navrhovateľ dal za prítomnosti M. M. a Ing. M. K. v spoločnosti H. Q. s.r.o. K. pánovi I. ústny súhlas na použitie snímok z jeho databázy, pričom tento mu následne za použitie uvedených snímok zaplatil. Svedkovia sa síce nevedeli vyjadriť k výške zaplatenej sumy zo strany p. I. navrhovateľovi, avšak obaja videli, ako sa títo vzájomne dohadovali a následne došlo k úhrade sumy.

Sám navrhovateľ si určil výšku odmeny za predmetné umelecké dielo - snímky, za ktoré mu bola vyplatená príslušná odmena.

Pri rozhodovaní vo veci samej súd vzal do úvahy aj okonosti za akých malo dôjsť k porušeniu autorských práv navrhovateľa. Navrhovateľ v danom prípade dal pánovi J. I. v spoločnosti H. Q. s.r.o. K. ústny súhlas na použitie záberov z jeho databázy, ktoré zároveň označil na obrazovke počítača. Z výpovedí svedkov súd mal preukázané, že je sa jedná o bežnú prax medzi autormi, pričom v prípade pochybností o neudelení súhlasu na použitie záberov by tieto nikdy nepoužili.

Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa a navrhovateľa súd mal preukázané, že navrhovateľ zistil podľa jeho názoru, že došlo k porušeniu jeho autorského práva cca v mesiaci máji roku 2005.

Z predložených listinných dôkazov a to pohľadníc (2 kusy) Dobšinská ľadová jaskyňa zistil, že tieto

boli vydané dňa 13.03.2003 a leporelo (1 kus).

Súd v danom prípade dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný, k porušeniu autorských práv navrhovateľa nedošlo, preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti návrh navrhovateľa ako nedôvodný z a m i e t o l .

Podľa ust. § 148 Občianskeho zákonníka, štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

V danom prípade bola zo strany súdu uhradená suma 308, -sk svedkyňi M. M. z titulu cestovných nákladov za účasť na pojednávaní dňa 09. novembra 2006. V rozhodnutí vo veci samej preto súd zaviazal navrhovateľa (ako neúspešného účastníka) na náhradu uvedenej sumy, nakoľko uvedené náklady uhrádzal súd, pričom tieto vznikli súdu v súvislosti s vypočutím menovanej svedkyne.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Os..p. a p r i z n a l odporcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia v sume 8.498, -Sk, ktoré trovy v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. pozostávajú zo 6 právnych úkonov (prevzatie a príapva zastúpenia, odpor proti vydanému PR, účasť na pojednávaní dňa 29.09.2006, 09.11.2006, 08.12.2006 a 15.02.2007) á 1.250, -Sk + 5 x režijný paušál 164, -sk + 1 x režijný paušál 178, -Sk.

Uvedené trovy súd odporcovi priznal z dôvodu, že tieto boli z jeho strany účelne vynaložené na uplatnenie a bránenie svojho práva.

Navrhovateľ ako neúspešný účastník nemá v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Poprad, písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uvedená vo výroku tohoto rozsudku nebude splnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zák. NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Okresný súd Poprad, dňa 15.2.2007

JUDr. Mária Kubusová

Za správnosť: Eva Žolondeková

Okresný súd Poprad

Za správnosť anonymizácie: Lenka Drahusová